ഒറ്റമുറിയുള്ള വീട്

ഒറ്റമുറിയിലെ ആത്മാവ്

ഉരുണ്ടു കൂടിയ കാർമേഘങ്ങൾ കാർവർണ്ണന്റെ ചുരുൾമുടി പോലെ, വർത്തിക്കുന്നു. ആ നനഞ്ഞ പഞ്ഞിക്കെട്ടുകളുടെ വിടവുകൾ കീറിമുറിച്ച് വന്ന സൂര്യതേജസ്സ് തുരുമ്പടിച്ച ജനലഴികളിലൂടെ ആ ഒറ്റമുറിയിലേക്ക് ഊർന്നിറങ്ങി. അവ എന്റെ കൺപോളകളെ വലിച്ചുകീറി നേർത്ത ഒരു പൊൻ സൂചിയായി മാറി. മിഴികൾ തുറന്ന ഞാൻ മുൻപിലുള്ള കണ്ണാടിയിലെ ആ ഭീകരരൂപിയെ നോക്കി. നീണ്ടമുടിയുള്ള ആ കൃശഗാത്രനെ നോക്കി. "ഇല്ല, ഞാൻ ഏകനല്ല." ആ ജനലഴികളിലൂടെ പാളിനോക്കി. പരസ്പരം വേരുകളാൽ ബന്ധിതരായ വൃക്ഷലതാദികളെ നോക്കി, തന്റെ തേര് താഴ്ത്തുന്ന ചന്ദ്രനെ നോക്കി. "ഇല്ല ഞാൻ ഏകനല്ല." ഞാൻ ആ ഒറ്റമുറിയുള്ള വീടിന്റെ ~~പടിക്കെട്ടുകളിറങ്ങി~~ മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങി. ഇലച്ചാർത്തുകളിൽ തുളുമ്പിനിൽക്കുന്ന മഴത്തുള്ളി ആദിത്യന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ പ്രപഞ്ചത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ആ മലമുകളിൽ നിന്ന് ഞാൻ മുന്നിലേക്ക് വീക്ഷിച്ചു. ഹരിതാഭമാർന്ന താഴ്‌വര പരസ്പരം പുണർന്ന് നിൽക്കുന്ന മരങ്ങൾ. അവയുടെ ഇലച്ചാർത്തുകളിൽ ഉദയ സൂര്യൻ വർണ്ണങ്ങൾ വാരിവിതറുന്നു. അവയ്ക്കിടയിലൂടെ വഴിവെട്ടിയൊഴുകുന്ന പുഴ കാടിന്റെ നാഡിഞരമ്പുകളെന്നോ. കാടിന്റെ ഹൃത്തിൽ ജൈവമണ്ഡലം തീർത്ത കൂട്ടുകുടുംബം.

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

64-ാമത് കേരള സ്കൂൾ കലോത്സവം തൃശൂർ… ★ പ്രോഗ്രാം കമ്മിറ്റി ★

കുറ്റബോധം അണപൊട്ടിയൊഴുകുന്നത് പോലെ.

“വിഷ്ണു എഞ്ചിനീയറിങ്ങിന് പോയാൽ മതി”

അച്ഛൻ വാശി പിടിച്ചു. നിറകണ്ണുകളോടെ അച്ഛന്റെ ശബ്ദത്തെ അനുസരിക്കുകയായിരുന്നു നിസ്സഹായയായ അമ്മ. പഠനത്തിൽ ~~…~~ മിടുക്കനായിരുന്ന എന്നെ സമൂഹം അഭിപ്രായങ്ങളുടെ [illegible] പൂട്ടിയിടുന്നു. പുതിയ ആകാശങ്ങൾ തേടുന്ന എന്റെ കലാപക്ഷി എങ്ങോ കൂട്ടിലേക്ക് ചേക്കേറിയത് പോലെ. തറവാട്ടുകെട്ടുകളിൽ കുമിഞ്ഞ് കൂടിക്കിടന്ന കഥകൾ എനിക്ക് കലയായി. എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് ഏഴുനിറ വർണ്ണമുള്ള ചിറകുകൾ വേണമായിരുന്നു. ഞാൻ ആ തറവാടിന്റെ പടിയിറങ്ങി. ~~വിഷ്ണു പോ~~ ചാരുകസേരയിൽ അചഞ്ചലനായി കിടന്ന പിതാവ് ~~… … …~~ ആകാശത്തിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു. “വിഷ്ണു പോകരുതേ” അമ്മ തേങ്ങി. നിസ്സംഗനായി നടന്നകലുമ്പോൾ ഭൂമി ദേവിയുടെ ശാപവാക്കുകൾ എനിക്ക് വ്യക്തമായി കേൾക്കാമായിരുന്നു. പിന്നീട് മുംബൈയിലെ ഈ ഭ്രാന്ത് പിടിച്ച സ്ഥലത്ത് ഒരു ഒറ്റമുറിയുള്ള വീട്ടിൽ അനാഥനായ ആത്മാവായി ജീവിച്ചു. ഓരോ തവണ വാക്കുകൾ കടലാസിലേക്ക് പകർത്തുമ്പോഴും, അശ്രുക്കൾ അവ മായ്ച്ചുകളഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഒരു ഭക്ഷണശാലയിൽ ഭക്ഷണവാഹകനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

മലഞ്ചരിവിലെ ആ ഇറക്കം ഇറങ്ങുമ്പോൾ മഴ സൃഷ്ടിച്ച ചെളിമണ്ണ് ശില്പങ്ങൾ ഓരോന്നായി ഞാൻ ചവിട്ടിയുടച്ചു. ചിന്തകളുടെ ആ ചാലകശക്തിയിൽ ഞാൻ വേഗം ഭക്ഷണശാലയിലെത്തി.

64-ാമത് കേരള സ്കൂൾ കലോത്സവം, തൃശ്ശൂർ ★ പ്രോഗ്രാം കമ്മിറ്റി ★ തിയ്യതി....................

Item Code: 440 Participant Code: 026

~~ഇന്ന് ലക്ഷ്യം എത്തി~~ പുത്തൻ വിവരമറിയാൻ ഞാൻ ആ
മാന്ത്രികപ്പെട്ടി തുറന്നു. വാട്സാപ്പിൽ കുറേ പ്രകൃതി മനോഹരമായ
സ്ഥലങ്ങളുടെ ചില ദൃശ്യങ്ങളും അവയുടെ കമന്റുകളും. തിരുതകൃതിയായി
പെയ്യുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളുടെ വർഷം. "മച്ചേ നമുക്ക് ഇത് സംരക്ഷിക്കണം",
"പ്രകൃതി സൗന്ദര്യം മങ്ങിയിട്ടില്ല", "എവിടെയാണ്?" ആ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങൾ
തികച്ചും ഹാസ്യമായി തോന്നി. ഇന്ന് സൃഷ്ടിശക്തി മൊബൈലാണ്.
ആ ഒറ്റമുറിയിൽ ഇവ എല്ലാ ജി.ബി.യിൽ ഒതുങ്ങുന്നു.
വീട്ടിൽ നിന്ന് ആരൊക്കെയോ വിളിക്കുന്നു. "ഇല്ല ഞാൻ എത്തില്ല"
ഞാൻ വേരുകൾ ഇല്ലാത്ത സ്വപ്നമാണ്".

ഇന്ന് ലക്ഷ്യം എത്തിച്ചേർന്നത് ഏതോ അപരിചിതമായ
സ്ഥലത്താണ്. ഞാൻ മേഘത്തിന്റെ തോളിൽ കയറി യാത്രതുടങ്ങി.
അംബരചുംബികളായ കെട്ടിടപർവ്വതങ്ങൾ, കരിയില പറപ്പി ഉതിരുന്ന
മനുഷ്യജീവികൾ. അവർ സ്വാർത്ഥരാണ്. അവർ തന്നിലേക്ക് മാത്രം
ഒതുങ്ങുന്ന ഭ്രമരങ്ങളുകൾ. ഇവിടെ അയൽക്കാർ അപരിചിതരാണ്.
ശവശരീരങ്ങളെ വീട്ടിൽ നിന്നും തുപ്പി പോകുന്ന വാഹനം.
അനന്തവിഹായസ്സിലേക്ക് തുപ്പുന്ന പുകക്കുഴലുകൾ. അവ വ്യാജ
കാർമേഘങ്ങളാണ്. ജീവിതം ആസ്വദിക്കുന്ന മനുഷ്യർ, ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
ഓടകൾ, അവയ്ക്ക് മീതെ ജീർണ്ണതയുടെ ചില
ഉച്ഛ്വാസങ്ങൾ. ആരും പരസ്പരം കാണുന്നില്ല. എല്ലാവരും
അന്ധരാണ്. ഇപ്പോൾ ഞാൻ കാണുന്നു ചുറ്റും
ശിരസ്സില്ലാത്ത വൃക്ഷങ്ങൾ ചുറ്റിലും.

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

Item Code: 640 Participant Code: 026

64-ാമത് കേരള സ്കൂൾ കലോത്സവം ★ പ്രോഗ്രാം കമ്മിറ്റി ★ തിയ്യതി....................

അവയ്ക്ക് ചുറ്റും വിലപിക്കുന്ന വെള്ളപ്പൂക്കൾ സമാധാനത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. അവ ചുവക്കുന്നു. ഭൂമിയുടെ വിപ്ലവശബ്ദം മുഴങ്ങുന്നു. പ്രകൃതിയാകുന്ന അമ്മയുടെ മാറത്ത് തീക്കനൽ വാരിയിടുന്നു. അവളുടെ അലർച്ച എന്റെ നേർത്ത കർണപടങ്ങളെ വിറപ്പിച്ചു. കർണത്തിൽ രക്തം പൊടിയുന്നു. അവൾ സ്വാർത്ഥതയുടെ ചങ്ങലയാൽ ആ ~~"അയ്യോ വഴി തെറ്റി"~~ ഒറ്റമുറിയിൽ ബന്ധിതയാണ്.

"അയ്യോ വഴി തെറ്റി". നഗരത്തിന്റെ നന്മതയോട മറന്നു. ചുറ്റും നഗരം ചർദ്ദിച്ചിട്ട മാലിന്യ കൂമ്പാരങ്ങൾ. അവയ്ക്ക് നടുവിലൂടെ ഒരു വയസ്സൻ ഒറ്റയടിപ്പാത. വണ്ടി നിർത്തി ~~ഞാൻ~~, ജിജ്ഞാസ എന്നെ ദൂരമായി വലിച്ചിഴച്ച് കൊണ്ട് പോയി. അവിടെ ജീവൻ തുടിക്കുന്നു. ജീവന്റെ മറ്റൊരു പ്രകാശം. പരസ്പരം പുണർന്ന് കിടക്കുന്ന ഒറ്റമുറി കുടിലുകൾ. അതിൽ പ്രധാനം തളർന്നിട്ടും അച്ഛനും, അമ്മയും, മക്കളും നിരയിലാണ്. അവിടെ ഞാൻ കണ്ടു വീടും കുടുംബവും. തമ്മിലുള്ള അന്തരം, ആ ചേരിയിൽ ജനസഞ്ചാരം ഇടചേർന്നിരിക്കുന്നു, അവരുടെ വിഷമങ്ങളും വേദനയും. ഞാൻ കുറച്ച് കൂടി നടന്നു. ചേറ്റിൽ ഉരുണ്ട് വീണ വറ്റ് ~~തിന്നുന്ന~~ നക്കി തിന്നുന്ന രണ്ടരവയസ്സുകാരൻ.

അവൻ. തിമിരത്തിന്റെ ചങ്ങല ബാധിച്ച എന്റെ മിഴികളിൽ നിഷ്കളങ്കതയുടെ ~~[illegible]~~ തേജസ്സെറിഞ്ഞു. ~~ചോരപൊടിയുന്ന~~. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ചോരപൊടിയുന്നു. അശ്രുക്കൾ അണപൊട്ടിയൊഴുകുന്നു.

ഞാൻ വീണ്ടും നടന്നു.

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

ചേറിന് വഴിവെട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന ഓടച്ചാലുകൾ. അവയിൽ നിന്നും ~~ഊർന്നിറങ്ങിയ~~ ഗന്ധം എന്റെ നാസികയിലൂടെ ഊർന്നിറങ്ങി നാഡീവ്യൂഹത്തിലൂടെ ~~ഒഴുക്ക~~ ഒഴുകി എന്റെ അന്നനാളിയെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന രുചി ഞാനറിഞ്ഞു. ~~ആ~~ അതാ ആ മൂലയിൽ, ഇരുട്ടിന്റെ മറയിൽ തേങ്ങുന്നു ഒരു പെൺകുട്ടി. കന്യകത്വം നഷ്ടപ്പെട്ട അവളുടെ കണ്ണീർ ഭൂമിയിലേക്ക് പതിച്ച് ഭൂമീദേവിക്ക് തലകറങ്ങുന്നത് പോലെ. ~~സ്ത്രീ~~ കന്യകത്വം നഷ്ടപ്പെട്ട ഭൂമി എന്നോട് കലഹിക്കുന്നു. നിന്റെ ചങ്ങലകളിൽ അവൾ വെറുമൊരു കണ്ണി മാത്രം. ~~നിലാവിന്റെ അരികിലൂടെ ഞാൻ എന്റെ കുട്ടിക്കാലം ഞാനറിഞ്ഞു.~~

ഏതോ ശക്തി മന്ത്രിച്ചു, "തിരികെ പോകണം". ഞാൻ നാട്ടിലേക്കുള്ള ബസ്സ് കയറി. കണ്ണുകളടച്ചപ്പോൾ ഞാൻ കൂടുതൽ കാണുന്നു. ആനവണ്ടിയുടെ സംഗീതം നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ചേക്കേറി. കടലിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ കാണുന്നു സ്നേഹത്തിന്റെ ഉറവ. തോണിയിലിരിക്കുന്ന ഞാൻ. നിലാവിന്റെ അരികിലൂടെ എനിക്ക് എല്ലാം കാണാം. കറുത്ത തിരശ്ശീലയിൽ വാരിവിതറിയ എഴിൻ തരികൾ. പടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റ് മുടികളെ തഴുകി മുഖത്തെ ചുംബിച്ചു. ~~ക ബസ്സ്~~ കാറ്റ് ഓളങ്ങളോട് പറഞ്ഞ ദിശയിലേക്ക് തോണി എന്നെ കൊണ്ട് പോയി. വെട്ടം ഒരു കിനാവാകുന്നു.

കണ്ടക്ടറുടെ കർണ്ണകഠോരമായ ശബ്ദം എന്നെ ഉണർത്തി. ഞാൻ ബസ്സിറങ്ങി മണ്ണിന്റെ സുഗന്ധം.

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

64-ാമത് കേരള സ്കൂൾ കലോത്സവം തൃശ്ശൂർ പ്രോഗ്രാം കമ്മിറ്റി
തിയ്യതി....................

പൊൻമുടി പുഴയിലെ വെള്ളാരങ്കല്ലുകളിൽ പ്രണയത്തിന്റെ ഏഴ ഏഴ
വർണങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ, പുഴ ഒഴുകുന്നു. നീണ്ട മൺപാത
തലചായ്ച്ച് നിൽക്കുന്ന വൻമരങ്ങൾ, നനഞ്ഞ് കുതിർന്ന വയലുകൾ.
ദൂരെ കാണുന്ന മലകൾ, കുന്നുകൾ. സർവേശ്വരന്റെ ചിത്രങ്ങൾ..
ഞാൻ ആ ചേറ് ചവിട്ടിയാണ് ~~നട~~ നടന്നു. ഞാൻ എന്റെ വീട്ടിലേക്കുള്ള
ഇടവഴിയിലേക്ക് നടന്നു. അവിടെ കൂടിയ ജനസാഗരം [illegible]
ഒരു നോട്ടം എനിക്ക് നേരെ എറിഞ്ഞു. ~~ഞാൻ അ~~ ഞാൻ
പിന്നാമ്പുറം വഴി അകത്ത് കയറി ~~അകത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചു~~.
അച്ഛന്റെ മുറിയുടെ വാതിലുകൾ തുറന്നു. വാതിലുകൾ എന്നെ
കർക്കശത്തോടെ ക്ഷണിച്ചു. ആ പുരാതനശാലയിൽ പഴമയുടെ
ഗന്ധം. അലമാര തുറന്നു ~~[illegible] ഒരു വരി~~..
~~അത് പ~~ ഭൂതകാലത്തിലേക്കുള്ള വാതിൽ തുറന്നപോലെ,
അച്ഛന്റെ ചെറുവിരൽ തുമ്പ് പിടിച്ച് നടന്ന ഉണ്ണിക്കുട്ടന്
എന്ത് പറ്റി, അമ്മയുടെ പൊന്നോമനയ്ക്ക് എന്ത് പറ്റി..
എന്റെ ഓർമ്മകളെ ബന്ധിപ്പിച്ച് കൊണ്ട് ഞാൻ
പുറത്തേക്ക് ഓടി..

~~ഞാൻ മഴയത്തിറങ്ങി നി. നടന്നു~~

മേഘങ്ങൾ ~~എന്നെ മൂടുന്നു~~ എന്റെ മുഖത്തേക്ക് തണുത്ത് തുപ്പി.
ഞാൻ നിശബ്ദനായി മഴയത്തിറങ്ങി നിന്നു.
കാരണം എന്റെ കണ്ണ്നീർ അവർ കാണരുതല്ലോ.